

1 Ιουλίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ./στές]

ΜΑΡΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΑΝΔΡΕΑ ΙΩ-
ΑΝΝΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ,

Εφεσείουσα,

v.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΕΥΑΓΟΡΑ ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΙ ΑΛΛΗΣ,

Εφεσμβλήτων.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8113)

*Δίκη — Αναβολή δίκης — Περιστάσεις υπό τις οποίες δύναται να επι-
τραπεί.*

5 Η εφεσείουσα είχε υποβάλει στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού
αίτηση-έφεση εναντίον απόφασης του Διευθυντή του Κτηματολογίου.
Στις 19.12.90 η αίτηση είχε ορισθεί για ακρόαση στις 23.4.91. Κατά την
10 ημέρα της ακρόασης ο δικηγόρος της εφεσείουσας ζήτησε αναβολή διό-
τι, όπως ανέφερε, δεν είχε κατορθωθεί η επίδοση μαρτυρικής κλήσης
σε μάρτυρα. Η κλήση αυτή είχε εκδοθεί δυο μέρες πριν από την ημε-
ρομηνία ακρόασης μετά από αίτηση για σύντομη επίδοση. Κατά την
15 ημέρα της ακρόασης ούτε η εφεσείουσα, ούτε οι μάρτυρες της είχαν
προσέλθει ενώπιον του Δικαστηρίου. Το πρωτόδικο Δικαστήριο αρ-
νήθηκε το αίτημα αναβολής και ακολούθως απόρριψε την αίτηση λό-
γω της αδυναμίας της εφεσείουσας να προχωρήσει στην απόδειξή της.
Κατ' έφεση, η εφεσείουσα ισχυρίστηκε ότι με την απόφασή του αυτή το
πρωτόδικο Δικαστήριο της είχε στερήσει το δικαίωμά της να ακουστεί.

Αποφασίσθηκε ότι:

20 Η ακρόαση των δικαστικών υποθέσεων κατά τον ορισθέντα χρόνο
συναρτάται άμεσα με την εύρυθμη απονομή της δικαιοσύνης. Αναβο-
λή δικαστικών υποθέσεων χωρίς αποχρώντα λόγο θα ανέτρεπε ολό-
κληρο το οικοδόμημα της απονομής της δικαιοσύνης. Θέμα αναβολής
εγείρεται εφόσον διαπιστώνονται λόγοι που την δικαιολογούν, οπό-
ταν σταθμίζονται οι επιπτώσεις από την αναβολή στα δικαιώματα του
αντιδίκου και την ομαλή διεξαγωγή της δίκης. Η αναβολή μπορεί να
25 εγκριθεί εφόσον κριθεί ότι δεν θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημία
στην άλλη πλευρά και δεν θα ανατρέψει τα εχέγγυα της δίκαιης δίκης.

Πεδίο για επέμβαση στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του πρωτόδικου Δικαστηρίου παρέχεται μόνο όπου διαπιστώνεται ότι παρεισέφησαν εξωγενείς παράγοντες στην άσκησή της ή όπου η άσκηση της οδηγεί σε πασιφανή αδικία. Στην προκειμένη περίπτωση ουδείς λόγος είχε διαπιστωθεί που να δικαιολογούσε την επέμβαση του Εφετείου. 5

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Ship "Maria" ν. William & Glyns Bank (1983) 1 C.L.R. 706

Re Pelmako Development Limited (1991) 1 A.A.D. 246

Αρέστη ν. Ηλία (1991) 1 A.A.D. 984

10

Σιακόλας ν. Federal Bank of Lebanon SAL (1992) 1 A.A.D. 710.

Έφεση.

Έφεση από την αιτήτρια κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Παμπαλλής, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 23 Απριλίου, 1990 (Αρ. Γεν. Αίτησης 150/89) με την οποία απορρίφθηκε η πρωτογενής αίτησή της εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Κτηματολογίου λόγω αδυναμίας της εφεσείουσας να προωθήσει την υπόθεση της κατά την ημέρα της δίκης. 15

Γ. Λουιζίδης, για την Εφεσείουσα.

Αιμ. Θεοδούλου, για τους εφεσίβλητους.

20

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η έφεση στρέφεται κατά απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού με την οποία απορρίφθηκε η πρωτογενής αίτηση (έφεση) της εφεσείουσας εναντίον απόφασης του Διευθυντή του Κτηματολογίου λόγω της αδυναμίας της εφεσείουσας να προωθήσει την υπόθεσή της κατά την ορισθείσα ημερομηνία της δίκης. Η αίτηση είχε οριστεί για ακρόαση για τις 23/4/90, 3 μήνες νωρίτερα, στις 19/12/1990. 25

Πριν διαπιστωθεί ότι η εφεσείουσα ήταν ανέτοιμη να προχωρήσει, το πρωτόδικο δικαστήριο απέρριψε αίτημά της για αναβολή της υπόθεσης, κρίνοντάς το αδικαιολόγητο και αντινομικό προς 30

τα συμφέροντα της δικαιοσύνης. Το αίτημα για αναβολή στηρίχθηκε στην αδυναμία της εφεσείουσας να επιτύχει σύντομη επίδοση μαρτυρικής κλήσης στους μάρτυρες λόγω της μετοίκησης ενός από αυτούς από τη Λεμεσό στη Λευκωσία. Ας σημειωθεί ότι το αίτημα υποβλήθηκε το Σάββατο 21/4/90, δηλαδή δυο μέρες πριν την ορισθείσα ημέρα για την ακρόαση της υπόθεσης. Όχι μόνο οι μάρτυρες δεν προσήλθαν στο δικαστήριο κατά την ημερομηνία ακρόασεως αλλά ούτε και η ίδια η εφεσείουσα. Υπό το φως αυτών των δεδομένων το δικαστήριο άσκησε τη διακριτική του ευχέρεια εναντίον της αναβολής και στη συνέχεια απέρριψε την υπόθεση λόγω της αδυναμίας της εφεσείουσας να προχωρήσει στην απόδειξή της.

Δεν έχει αμφισβητηθεί η ορθότητα των αρχών που καθοδήγησαν τον πρωτόδικο Δικαστή στον προσδιορισμό του πλαισίου της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας που εναποτίθεται σ' αυτόν. Ορθά επισημαίνεται ότι η διακριτική ευχέρεια ασκείται δικαστικά σε συνάρτηση με τα συμφέροντα της δικαιοσύνης μεταξύ των οποίων και η ταχεία διεκπεραίωση των δικαστικών υποθέσεων.

Εκ μέρους της εφεσείουσας υποβλήθηκε ότι η απόφαση απέληξε σε στέρηση του δικαιώματος της εφεσείουσας να ακουστεί, παράγοντας μείζονος σημασίας για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου, όπως επισημαίνεται στη *Ship "Maria" v. William & Glyns Bank* (1983) 1 C.L.R. 706. Στην απόφαση εκείνη επισημαίνεται ότι το δικαστήριο μπορεί να ενδώσει σε αίτημα αναβολής εφόσον διαπιστώνεται ότι δεν υφίσταται ενδεχόμενο πρόκλησης ανεπανόρθωτης ζημίας στην άλλη πλευρά με την έννοια της ζημίας που δεν μπορεί να επανορθωθεί με την κατάλληλη διαταγή για τα έξοδα. Η απόφαση του Εφετείου στην προαναφερθείσα υπόθεση δεν καθιερώνει κανόνα για την αναβολή δικαστικών υποθέσεων ανεξάρτητα από τους λόγους για τους οποίους ζητείται η αναβολή. Θέμα αναβολής μπορεί να εγερθεί μόνο εφόσον διαπιστωθεί ότι συντρέχουν λόγοι που το δικαιολογούν, οπότεν γεννάται θέμα διερεύνησης των συνεπειών της αναβολής στα δικαιώματα του εναγομένου.

Η ακρόαση των δικαστικών υποθέσεων κατά τον ορισθέντα χρόνο συναρτάται άμεσα με την εύρυθμη απονομή της δικαιοσύνης, παράγοντας μείζονος σημασίας για την εκπλήρωση της δικαστικής αποστολής. Η απονομή της δικαιοσύνης μέσα σε εύλογο χρόνο, αρχή συνταγματικά καθιερωμένη (Άρθρο 30.2 του Συντάγματος), δεν αποτελεί το μόνο κριτήριο για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του δικαστηρίου για την αναβολή υποθέσεων. Η εύρυθμη απονομή της δικαιοσύνης προϋποθέτει την ακρόαση των δικαστικών υποθέσεων κατά τον ορισθέντα χρόνο. Ο παράγοντας

αυτός δε συναρτάται μόνο με τις διατάξεις του Άρθρου 30.2 αλλά με την αποτελεσματικότητα της δικαστικής λειτουργίας στο σύνολό της. Αναβολή δικαστικών υποθέσεων χωρίς αποχρώντα λόγο θα ανέτρεπε ολόκληρο το οικοδόμημα της απονομής της δικαιοσύνης. Θέμα αναβολής εγείρεται εφόσον διαπιστώνονται λόγοι που τη δικαιολογούν, οπότεν σταθμίζονται οι επιπτώσεις από την αναβολή στα δικαιώματα του αντιδίκου και την ομαλή διεξαγωγή της δίκης. Είναι σ' εκείνη την περίπτωση που η αναβολή μπορεί να εγκριθεί εφόσον κριθεί ότι η αναβολή δε θα προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημία στην άλλη πλευρά και δε θα ανατρέψει τα εχέγγυα της δίκαιας δίκης.

Πεδίο για επέμβαση με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του πρωτόδικου δικαστηρίου, παρέχεται μόνο όπου διαπιστώνεται ότι παρεισέφεραν εξωγενείς παράγοντες στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας ή όπου η άσκησή της οδηγεί σε πασιφανή αδικία. [Βλ. *In Re Pelmako Development Limited, a Company v. In Re The Companies Law, Cap. 113* (1991) 1 Α.Α.Δ. 246, *Τάσος Αρέστη ν. Αντρες Ηλία* (1991) 1 Α.Α.Δ. 984, και *Νίκος Σιακόλα ν. Federal Bank of Lebanon* (SAL) (1992) 1 Α.Α.Δ. 710].

Στην προκείμενη περίπτωση δε διαπιστώνεται λόγος που να δικαιολογεί την παρέμβασή μας. Η διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου ασκήθηκε μέσα στα πλαίσια που του παρέχονται, ενώ δε διαπιστώνεται καταφανής αδικία. Η εφεσείουσα είχε τη νενομισμένη ευκαιρία να προβεί στην απόδειξη της υπόθεσής της, πράγμα το οποίο παρέλειψε να πράξει, οπότεν όποιες συνέπειες από το σφάλμα της δεν μπορούν να αποδοθούν σε οποιοδήποτε άλλο από την ίδια. Υπό αυτές τις συνθήκες το παράπονο για αδικία δεν ευσταθεί.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.